

انصافاً تمام مردم ایران برای امام حسین (علیه السلام) احترام و بیژهای قاتل هستند. حتی ارمی‌ها و زرتشتیان و کلا اقلیت‌های مذهبی.

معمولاً کسی هم در این ایام به صدای بلندگوهای هیئت معترض نیست. اما یک سؤال اساسی؟!!

امام حسین (علیه السلام) رضایت دارد که هیئت‌مان تازه راس ساعت یازده شب شروع شود و تا ساعت یک بامداد ادامه داشته باشد؟! آن هم با باند‌های غول پیکری که دوتایشان داخل هیئت مستقر شده و یکی جلوی درب کوچه و یکی هم وسط حیاط پشتی؟!... صدای سیستم اکو هم تا جایی که راه دارد بالا است!

با یک برنامه‌ریزی مناسب می‌توان برنامه‌های هیئت را جوری چید که هر شب، مراسم ابعادالله با برپایی نماز مغرب و عشاء شروع شود و بعد از نماز هم سخنرانی و مداحی و... در این صورت نه برای خانواده‌هایی که در منزل بیمار دارند مشکلی پیش می‌آید و نه نماز صبح کسانی که تا نیمه شب بیدار بوده‌اند، به خطر می‌افتد!

■ تا حاج آقا سخنرانی می‌کنه؛ بریم قل‌قلی!

بگذارید همین اول مطلب که هنوز موتور من نویسنده و شمای خواننده هنوز گرم نشده، یک نکته آئین‌نامه‌ای را متذکر شوم. این مطلب نمی‌خواهد بگوید این اعمالی که برایتان لیست می‌کنیم، فقط در ایام عزاداری امام حسین (علیه السلام) مذموم هستند.

خیر... در تمام طول سال همین وضعیت را دارند. منظورمان این است که تا می‌توانید در ایام عزاداری «ثارالله» بیش از گذشته مراقب این موارد باشید.

خیلی از ما شاهد هستیم که بعضی‌ها به فراخور عادت‌های اشتباهی که در زندگی روزمره به خودشان دیکته کرده‌اند، مدام دنبال فرصت هستند تا به همان عادت همیشگی رجوع کنند.

حتماً شنیده‌اید، برخی‌ها در حاشیه همین هیئت‌ها، با هم پچ پچ می‌کنند که «تا حاج آقا سخنران‌اش تمام بشه، بریم سفره‌خانه سر کوچه، یه دودی بزنیم به بدن!»

فکر می‌کنید این کار برازنده سیاه پوش امام حسین علیه السلام هست؟! حتماً
با ما موافق هستید که اصلاً منظره قشنگی نیست که چند نفر بچه
هیبتی از مجلس عزاداری امام حسین علیه السلام بیرون بیایند و صاف بروند
سفره خانه و با لباس مشکی محرم که به تن دارند، کلی دود راه
سندازند!

